

Statskassen. Thi saaledes er det ikke, at denne Mellemklasse i By og paa Land, som hovedsagelig svarer de kommunale Afgifter, er ganske fri for en Del af de indirekte Skatter. Naar vi nu sige, at de faa de 10 Dre af de 50 lagt over paa Statskassen, paa den Del af Befolkningen, som betaler mindst i kommunale Afgifter og forholdsvis mest til Statskassen, saa slippe de altsaa paa hver 12 Dre for et Par Dre, og det hele reducerer sig saa efter min og Kramers Beregning til ca. 10 Dre for hver Gaard paa 4 Tdr. Hartkorn. Jeg siger nu, mine Herrer, at det bliver mig saa uendelig smaat, saa jeg vil ikke ind paa det Regnestykke her overfor det Formaal at øve Retfærdighed mod de paagældende. Jeg paastaar da, at De tale ikke i den Aand, De give sig ud for, De tale ikke i Landboernes Aand, saa vidt ere vi ikke komne endnu. Havde der været Tale om et større Spørgsmaal, saa kunde der være Tale om en anden Fordeling, men det kunne vi ikke foretage efter denne Lov alligevel. Naar de Herrer vide af Erfaring, hvorledes vi daglig maa ofre for Nød og Glendighed vore 30 Dre saa til den ene og saa til den anden, skulde vi saa her i Folketinget sidde og praje om nogle Dre fra eller til, som kunde lægges over paa Hartkornet i et enkelt Tilfælde, der kun har til Djemed at hjælpe virkelig trængende, mange trængende Menneſter? Tænk Dem, mine Herrer, de Værenter; de ere blevne Enten længe før andre paa Grund af deres Mænds Svaghed, som altsaa ikke ere nær saa heldig stillede, absolut taget, som de, vi hjalp gennem Bonusloven, og det er dem, de ville have over paa Statskassen for mulig at spare 10 Dre en Gang for alle paa en Gaard paa 4 Tdr. Hartkorn. Jeg er altsaa ikke med til Sagen, hvad enten jeg betragter Henſigten med Loven som Nummer et eller som Nummer to, saa meget mindre, som der ikke vil være en eneste Skolefondsmænd, der har læst Kramers, Søren Matthiesens eller Hansens Regnebøger, der ikke let vil regne ud, at han staar sig overmaade godt ved Loven, som den er.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 56 Stemmer mod 13.

Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landsrettens Formand.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4736 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af P. Holm, Hørdum og Harald Jensen:

Til § 3.

1) 1ste Stykke affattes saaledes:

3 Fabrikker og paa saadanne Arbejdssteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade (Lov Nr. 74 af 23de Maj 1873) samt paa Værksteder, i Butiks-, Lager-, Kæmpe- og lignende Lokaler, paa Bygninger, Oplags-, Lømmen og lignende Arbejdspladser, skal det paa Folketirkens Helligdage være Arbejdsgivere forbudt ved deres Arbejdere at lade Arbejde udføre fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat.

2) I 3dje Stykke (Punkt 1) 3dje og 4de Linie udgaa Ordene: „mindst Halvdel af Aarets Søndage fri“, og i Stedet herfor sættes: „fri om Søndagen, eller at de sikres en ugentlig Fridag ved Arbejdsfrihed en af Søgnedagene“.

3) I 4de Stykke (Punkt 2) 3dje til 5te Linie, udgaa Ordene: „have fri hveranden Søndag . . . Driften“, og i Stedet herfor sættes: „ligeledes have fri om Søndagen eller sikres en ugentlig Fridag ved Arbejdsfrihed en af Søgnedagene“.

4) I 6te (sidste) Stykkes 1ste Linie indstyttes efter „saasom“: „haandværkmæssig Skandsættelse af Butiks- og lignende Lokaler“.

Ny § 5.

5) Alle politiske og kommunale Valg kunne foretages paa en almindelig Søndag hele Dagen.

Af Brandes og S. C. Christensen:

6) Som ny § 5 indstettes:

„Paa de Dage, da der foretages Valg til Folketinget, eller de samtlige valghereto